

Видача знань

В знаннях є стільки небезпеки,
Що нам те все й не уявить!
В них можна так зайти далеко,
Що потім вже щось з тим зробить

Буде вже й зовсім неможливо,
Бо лиш знання нас всіх ведуть
Чи до надбань тих, вкрай важливих,
Чи в прірву, в той смертельний путь.

Охороняєм ми ж припаси
Всіх вибухових речовин,
А знань важливих всі запаси -
Навіть й не думаєм! Годин

Для цього ж ми й не маєм,
І це все тільки лиш тому,
Що знать не хочем, та й не знаєм:
Що йде до Світла, що в пільму?

А це все лиш від знань й залежить,
Бо як свідомість в нас вже є,
Тоді знання ті, що належить,
Нам вже життя всі й видає.

І ми готові, й достеменно,
Те все вмістить, не лиш сприймать,
І разом всі, або й окремо,
Щоб лиш з добром й опанувать

Тоді все те, більш-менш надійно,
Але ж якщо - щось, десь, і як
Хтось лиш вхопив, щоб з тим всім мрійно
Когось, чи щось здолать з тим, й так,

Тоді в тім й є вся небезпека,
І краще знань геть не давать
Таким, хто зрадить все те легко,
Чи й сам не зможе їх втримать,

Ті всі знання, що недоречно
Давати неготовим всім.
То дуже все в тім небезпечно,
Треба дозріть до знань й тим всім,

Або вже й геть не долучитись.
Те має також той вивчать,
Хто буде з ним знанням ділитись
І вирішить: дать, чи не дать.

Бо всі знання, що є - від Бога,
Та лиш невіглас - від пільми.
Дає знання всім Агні Йога,
В ній є: як нам би не вчинить

Все ж помилок в цім всім тих, зайвих,
Тим більше й зрад не допускають,
І випадків всіх в тім безкрайніх,
Щоб брать, й давать лиш благодать.